

przeciwstawnym dla tych zapisów jest konto 4. Z chwilą otrzymania odpowiedniego potwierdzenia banku kwotę wpłaty przenosi się z konta 3 w ciężar konta 2. W zależności od przyjętej zasady księgowania na koncie 3 odbywać się mogą bądź bieżąco, bądź też tylko w końcu okresu sprawozdawczego.

Konto 4. Zarządy centralne i jednostki równorzędne.

Konto 4 służy do ujęcia rozrachunków z tytułu kredytów udzielonych zarządom centralnym lub jednostkom równorzędnym. W ciężar konta 4 księguje się sumy udzielonych kredytów w korespondencji z kontem 2. Spłatę kredytu księguje się na stronie Ma konta 4 w korespondencji z kontem 2 lub 3. Urządzenia analityczne prowadzone do konta 4 powinny zapewnić możliwość ustalenia stanu należności z tytułu udzielonych kredytów od poszczególnych zarządów centralnych lub jednostek równorzędnych.

§ 25. Otwieranie i zamykanie kont, o których mowa w § 23, dokonywane być powinno według zasad ogólnych

przewidzianych dla prowadzenia kont bilansowych (kont rejestrujących aktywa i pasywa).

§ 26. W zakresie dokumentów i techniki księgowości rozliczeń ministerstw i urzędów centralnych z budżetem mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 17, 19, 20, 21 i 22.

VII. Przepisy końcowe.

§ 27. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1953 r. w sprawie zasad prowadzenia księgowości przez jednostki dokonujące rozliczeń z budżetem centralnym i budżetami terenowymi z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat oraz z tytułu środków obrotowych (Monitor Polski Nr A-76, poz. 911).

§ 28. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

646

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: HUTNICTWA, HANDLU WEWNĘTRZNEGO, PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA ORAZ KOLEI

z dnia 30 listopada 1953 r.

w sprawie zasad i sposobu przyznawania oraz wysokości nagród dla pracowników za ujawnianie w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 982 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1526) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za ujawnienie w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych przez pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej zajmujących się w jakiegokolwiek formie zbiórką, skupem, przerobem, eksploatacją i wysyłką złomu wypłacane będą nagrody pieniężne.

§ 2. 1. Zasady i sposób przyznawania oraz wysokość nagród określają regulaminy nagradzania, opracowane przez zakład pracy i zatwierdzone przez jednostkę nadrzędną danego zakładu.

2. Termin opracowania regulaminów, o których mowa w ust. 1, ustala się na dzień 15 czerwca 1954 r.

§ 3. Wysokość nagród, o których mowa w § 1, nie może przekraczać:

- 1) zł 3 za każdy przedmiot wybuchowy i niebezpieczny o dużych wymiarach, jak pociski artyleryjskie, bomby, naczynia zamknięte itp.,
- 2) zł 4,50 za każdy przedmiot wybuchowy i niebezpieczny, który ze względu na wymiar i formę jest trudniej dostrzegalny i rozpoznawalny, jak miny, mniejsze pociski itp.,
- 3) zł 6 za każdy przedmiot wybuchowy i niebezpieczny trudno rozpoznawalny, a mogący stanowić niebezpieczeństwo, jak miny nietypowe i inne przedmioty nietypowe,
- 4) zł 0,10 za każdą łuskę artyleryjską, karabinową oraz pocisk karabinowy, o ile występują w skupiskach do 100 sztuk,
- 5) zł 25 ryczałtem za wskazanie skupiska o zawartości ponad 100 sztuk przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

§ 4. 1. Podstawą uprawniającą do przyznania nagrody jest protokół, sporządzony przez posiadacza złomu, stwierdzający ujawnienie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych, zgodny z zapisem w ewidencji, o której mowa w § 4 ust. 1 uchwały nr 982 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1526).

2. Nagród nie przyznaje się w przypadku ujawnienia przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych przy odbiorze przesyłki przez organy kontrolne.

§ 5. 1. Zakład, którego pracownicy ujawnili przedmioty wybuchowe i niebezpieczne w złomie, wypłaca nagrody ze swoich środków obrotowych, obciążając wysyłającego złom ich wysokością.

2. Zakład wysyłający złom księguje kwoty, którymi został obciążony przez odbiorcę złomu z tytułu wypłacanych przez niego nagród, jako kary:

- 1) zakład przemysłowy — w ciężar kosztów ogólnozakładowych (ogólnofabrycznych) nieprodukcyjnych,
- 2) zakład handlowy — w ciężar konta „Straty i zyski”.

3. Odbiorca złomu, który dokonał odbioru złomu bez zachowania wymagań przewidzianych w § 8 ust. 1 i 3 uchwały powołanej w § 4, przez co nie ujawnił przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych przy odbiorze i nie jest w stanie wskazać zakładu wysyłającego złom, który mógłby obciążyć za wypłacone pracownikom nagrody, wypłaca nagrody z własnych środków obrotowych, księgując je jako karę za niedopatrzenie w ciężar kosztów ogólnozakładowych (ogólnofabrycznych) nieprodukcyjnych.

§ 6. Tracą moc dotychczas wydane przepisy w sprawie przyznawania i wypłacania nagród za ujawnienie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych w złomie.

§ 7. Nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia powierza się resortowym pełnomocnikom do spraw surowców wtórnych żelaza i stali oraz metali nieżelaznych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: *K. Zemaitis*

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Minor*

Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła:

w z. *M. Olszewski*

Minister Kolei: *R. Strzelecki*

647

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 19 stycznia 1954 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Hutnictwa.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Hutnictwa z dnia 31 maja 1953 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Hutnictwa (Monitor Polski Nr A-80, poz. 953) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 pkt 2 po lit. k) dodaje się lit. l) w brzmieniu: „l) zabezpieczenia drewniane po wyładunku szyn”;
- 2) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Upoważnia się Centralny Zarząd Zbytu Stali — Biuro Zbytu Wyrobów Blaszanych do kontroli wykonania przepisów niniejszego zarządzenia w zakresie gospodarki

opakowaniami wyszczególnionymi w § 1 pkt 2 lit. a) i b).

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej objęte obowiązkiem zwrotu lub odsprzedaży opakowań obowiązane są udostępnić przedstawicielom centralnego zarządu wymienionego w ust. 1, zaopatrzonemu w odpowiednie upoważnienia, przeprowadzanie kontroli, a w szczególności zezwolić im na wstęp do magazynów i innych pomieszczeń oraz udzielić im informacji i wyjaśnień”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: *K. Zemaitis*

648

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 10 maja 1954 r.

w sprawie ustalenia jednostek uprawnionych do skupu blachy z bębnow po sodzie kaustycznej.

Na podstawie § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 marca 1954 r. w sprawie gospodarowania blachą z bębnow po sodzie kaustycznej, lepiku, żywicy kumaronowej, paku kumaronowym i asfalcie (Monitor Polski Nr A-46, poz. 644) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące jednostki uprawnione do skupu blachy z bębnow po sodzie kaustycznej o pojemności powyżej 200 kg:

- 1) Krakowskie Zakłady Sodowe w Krakowie, Borek Fałęcki, ul. Główna 90 (skrót telegraficzny „Soda” Kraków);
- 2) Inowrocławskie Zakłady Sodowe w Mątwach k. Inowrocławia, ul. Fabryczna 4 (skrót telegraficzny „Mątwosoda” Inowrocław).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: w z. *B. Taban*

649

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 30 kwietnia 1954 r.

w sprawie ustalenia jednostek uprawnionych do skupu blachy z bębnow po sodzie kaustycznej, lepiku, żywicy kumaronowej, paku kumaronowym i asfalcie.

Na podstawie § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 marca 1954 r. w sprawie gospodarowania blachą z bębnow po sodzie kaustycznej, lepiku, żywicy kumaronowej, paku kumaronowym i asfalcie (Monitor Polski Nr A-46, poz. 644) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostką uprawnioną do skupu blachy z bębnow po sodzie kaustycznej o pojemności do 200 kg, bla-

chy z bębnow po lepiku, żywicy kumaronowej, paku kumaronowym i asfalcie ustala się Pabianickie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego w Pabianicach, ul. Nowotki 79.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła: *A. Żebrowski*